

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil naturligvis gerne stille mit spørgsmål igen til fru Henriette Kjær, for vi var jo enige om, at der er tale om, at der er nogle mennesker, der skal have en fortrinsstilling. Det er jo det, forslaget går ud på. Men så siger fru Henriette Kjær lige pludselig, at nu skal det også foregå efter en sygdomsvurdering. Så synes jeg, det er temmelig forvirrende. Hvorfor er den vurdering, der finder sted i dag, ikke i orden, hvor der i sygehusvæsenet gives en henvisning, og derefter kommer folk til i forhold til det behov, de har?

Der er altså noget, der slet ikke hænger sammen her. Men jeg kan kun nå frem til den konklusion, at alle de her tilsyneladende gode intentioner munder ud i, at man altså vil sikre nogle mennesker frem for andre og bryde med det princip, vi har, om lige adgang til sygehusvæsenet. Og så er det egentlige formål altså at skaffe nogle offentlige midler til de private hospitaler.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Til fru Anne-Marie Meldgaard og til det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen også har stillet: Jamen det vil det jo aldrig føre til. Jeg mener overhovedet ikke, konsekvensen af det her vil være, at det offentlige sådan skulle overtage forsikringspræmien for dem, der i dag får betalt af en privat arbejdsgiver. Det er jo ikke det, det her går ud på. Og det er der heller ikke kapacitet til i systemet.

Så spørger fru Anne-Marie Meldgaard, om husmoderen så også kan få betalt sin behandling. Og det vil hun nok ikke. For det her går jo ud på at redde folk fra en social deroute. Det vil jo betyde, at det er folk, der er ved at miste deres job, fordi de har for mange sygedage, fordi de ikke kan blive behandlet i det offentlige sundhedsvæsen, man prøver at gå ind at hjælpe, så de ikke kommer i klemme i systemet. Og det synes jeg faktisk er udmærket.

Det, vi så skal sætte ind på med fulde sejl, er selvfølgelig at gøre det offentlige sundhedsvæsen så godt, at husmoderen, pensionisten, børnene, hvad vi har, der ikke er på arbejdsmarkedet, kommer til hurtigst muligt. Det mener vi ikke, den nuværende regering er god nok til. Så der ønsker vi også, at der snart kommer nye bolter på suppen.

Til fru Birthe Skaarup: Det kan jeg helt bekræfte. Socialdemokratiske kommuner benytter sig i vid udstrækning af private behandlingstilbud i Danmark og også i udlandet, fordi de er

tæt på patienterne og ikke kan acceptere, at de pågældende skal gå og vente. Det er et uværdigt system, man har bygget op.

Til fru Anni Svanholt: Der er jo en stor forskel fra i dag, og når jeg siger en lægelig vurdering, er det selvfølgelig, fordi der er nogle, hvor det ville være rart at se, om man overhovedet kan komme til i det private. Der er behov for en sagsbehandling, som man ser på dér, og den er der ikke nu. Det er muligt, at nogle socialforvaltninger vil være i stand til at gøre det uden en lægelig vurdering, det skal jeg ikke kunne sige herfra, men det her er jo også et beslutningsforslag, som kan udformes mere specifikt, end det er nu. Men det er da absolut en forskel fra i dag, som jeg mener, der er behov for.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anni Svanholt som ordfører.

Anni Svanholt (SF):

Det er selvfølgelig helt uacceptabelt med lange ventelister og ventetider.

Vi mener i SF, at ventetiderne på behandling i sygehusvæsenet skal være rimelige i forhold til graden af behov for sygdomsbehandling, og for visse typer af behandling er ventetiderne helt uacceptable, og det skal der gøres noget ved.

Men nu er der jo også kommet flere penge til at nedbringe ventetiderne og til bedre behandling – til bedre kræftbehandling. Amterne har jo fået 1,5 mia. kr. mere til rådighed til sygehusbehandling som følge af aftaler, der er indgået, og så er der de 500 mio. kr. til kræfthandlingsplanen. Så der er altså kommet flere penge til området, og der må gøres en indsats for at nedbringe uacceptable ventetider.

Derfor har vi også en forventning om, at ventetiderne kan komme ned, og at ingen mennesker skal udstødes af arbejdslivet på grund af ventetider til sygehusbehandling.

Men det forslag her giver jo visse personer en fortrinsstilling til behandling, og det er så åbenbart kommunerne, der skal bestemme, hvem der skal behandles frem for andre.

I SF er vi tilhængere af lige adgang til behandling, og de personer, der ud fra en lægefaglig vurdering har størst behov, skal først behandles.

Dette forslag respekterer ikke det princip.

Endelig opfatter vi dette forslag som endnu et forsøg på at give offentlig støtte til privathospitalerne, som ikke kan klare sig uden.

Så SF kan ikke støtte forslaget.